

dette Punkt er, at det ikke er Tanken, at alt dette Kød skulde slæbes ind paa de paagældende Kontrolstationer. Der maa selvfølgelig findes en Maade, hvorpaa det bliver muligt for Kommunen at kontrollere, at der i Virkeligheden ikke indføres Kød, som ikke opfylder Lovens Bestemmelser, og som altsaa ikke er undergaaet de Undersøgelser, der foreskrives, men at det, for at denne Undersøgelse kunde blive tilstrækkelig betryggende, skulde være nødvendigt, at alt Kødet blev henført til Kontrolstationerne, kan jeg ikke se. Det forekommer ogsaa mig, at den meget væsentlige Del af Hensigten med dette Lovforslag, nemlig Lettelse af Forbindelsen mellem Producenter og Konsumenter, vilde forfejles, hvis man vilde forlange, at alt Kød skulde ind paa Kontrolstationerne, for at det der kunde paavises, at de rigtige Stempler findes derpaa.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Jørgensen) mente, at naar denne Lov blev vedtagen, vilde Smaafolk ude paa Landet, som selv slagtede, komme til at betale for stor en Afgift i Forhold til andre, men det ærede Medlem maa erindre, at de andre, de, der efter denne Lov faa Ret til at indføre deres Kød afgiftsfrit eller for formindsket Afgift, ere Folk, som i Forvejen have maattet betale enten Slagteriafgift i et offentligt Slagtehus eller Kødkontrolafgift i en anden Kommune, saa at der ikke er nogen som helst Grund til at tro, at de Folk, som slagte hjemme og føre det slagtede Kød lige til Kommunen, f. Eks. til København, ville komme til at betale mere end de, der i Henhold til denne Lov indføre deres Kød ad en Omvej.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Piper) mente, at Bestemmelserne i § 2 vare utilstrækkelige, fordi der kun gaves Dyrslægen Adgang til at syne, og der kun indeholdtes en Bestemmelse om, at han skal syne Dyret hurtigst muligt efter Slagtingen. Det er naturligvis den Slags Forhold, man nærmere kan forhandle om, men jeg tror rigtignok, at naar Kontrollen er indrettet paa den Maade, som i § 2 er bestemt, med Dyrslæger, der ere autoriserede af Landbrugsministeriet, og efter de Regler, som Landbrugsministeriet foreskriver, vil der ikke være nogen Grund til at frygte for Efterladenhed fra Dyrslægens Side, uden at saadan Efterladenhed meget hurtigt vil blive opdaget og komme den paagældende Dyrslæge dyrt til at staa.

Det samme ærede Medlem mente, at

efter § 2 vilde Tilsynet blive uregelmæssigt og uensartet, idet forskellige Dyrslæger kom til at kontrollere paa de forskellige Steder og muligvis fulgte meget forskellige Regler. Ja, naar flere Personer have med en Sag at gøre, vil det altid være ganske umuligt at faa dem til at behandle Sagen matematisk nøjagtig ens. Der vil altid indenfor de almindelige Regler, som kunne gives, være noget Spillerum, men det er noget, der gælder ved al Kontrol, ogsaa ved den, vi nu have. Der er ingen Tvivl om, at ved Kontrollen i en stor Kommune, hvor den maa udføres af forskellige Dyrslæger, vil der for de forskellige Dyrslægers Vedkommende kunne være akkurat det samme Spillerum. Ganske det samme gælder den Kontrol, vi have ved vore Eksporthagerier. Ogsaa der er det forskellige Dyrslæger, der udføre Kontrollen, og derom sagde det ærede Medlem dog udtrykkelig, at han ikke havde noget at indvende mod Bestemmelsen i § 4 i Lovforslaget.

Det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (P. Bjerre) spurgte, hvad der i Lovforslagets § 2 forstaaes ved „gældende Indførselsafgift“. Derved forstaaes naturligvis den Indførselsafgift, som den paagældende Kommunes nugældende Sundhedsvedtægt hjemler Kommunen at tage for Kontrol af Kød.

Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Lindø) nævnte foruden enkelte Punkter, som jeg allerede i det foregaaende har omtalt, at han var betænkelig ved Bestemmelsen i § 2 Nr. 7 om, at Justitsministeriet skulde paase, at der i de paagældende Sundhedsvedtægter ikke findes særlige Bestemmelser, som „gør Kontrollen væsentlig ringere end sædvanlig for de her omhandlede Ordninger af Kødkontrollen“. Jeg tror dog, at dette Udtryk er fuldt forsvarligt, idet man meget vel kan tænke sig og vel ogsaa vil kunne finde Sundhedsvedtægter, hvori der findes Bestemmelser, der ere strengere, end det i og for sig er nødvendigt. Ved at opstille den Fordring, at Ordet „væsentligt“ skulde udgaa, vilde man give saadanne Sundhedsvedtægter et større Krav paa at blive en ufravigelig Rettesnor, end de selv efter deres Indhold have.

Det, som var Hovedpunktet for det ærede Medlem, og som ogsaa det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) kom ind paa, var jo de særlige Forhold i Odense. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme dybt ind paa en Behand-